

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7230/2021
02.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Џоковић адвокат из ..., против тужене „UniCredit Bank Srbija“ АД Београд, чији је пуномоћник Тамара Симић Пајовић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеу Гж 239/21 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеу Гж 239/21 од 08.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеу Гж 239/21 од 08.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу П 928/20 од 24.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор месне ненадлежности тужене. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништава одредба члана 8. став 1. уговора о готовинском кредиту број .. од 12.07.2018. године у делу који гласи: „корисник се обавезује да плати банци следеће накнаде и трошкове: фиксну једнократну накнаду за обраду кредитног захтева од 2% од износа одобреног кредита, односно минимум 1.600,00 РСД“. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу, на име стицања без основа због неосноване наплате фиксне једнократне накнаде за обраду кредитног захтева, исплати износ од 9.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.07.2018. године до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 36.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Гж 239/21 од 08.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеу П 928/20 од 24.11.2020. године у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ваљеу П 928/20 од 24.11.2020. године у ставу четвртим изреке, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име

трошкова поступка исплати износ од 40.925,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено, на основу члана 404. ЗПП, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажна пресуда донета у другом степену у овом спору је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године. Тужилац у предуговорној фази, сходно члану 17. став 1. и 4. Закона о заштити корисника финансијских услуга - понудом тужене банке на прописаном обрасцу, у смислу тачке 12. Одлуке о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини образаца који се уручују кориснику („Службени гласник Републике Србије“, број 65/11), није био јасно и недвосмислено упознат са износом накнада и трошкова кредита. Указивање ревидента на различиту судску праксу у овим споровима не значи нужно да постоји неуједначена судска пракса, јер правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. По оцени Врховног касационог суда, у овом случају нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП - разматрања правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, односно новог тумачења права на којем је заснован означени правни став.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**